

Yellah Yellah

Komveld19, 3730 Riemst – mail: stichting_wees@hotmail.com - tel. 012 45 77 39 – www.yellahyellah.be

Nieuwsbrief van de Belgische Vereniging voor Weeskinderen in Marokko

April 2008

“Ik hoop een echte meerwaarde te kunnen leveren.”

Hajar Nait Oufakir, hier rechts op de foto met haar zus Zohra, is gestart met haar stage in het weeshuis van Taroudant.

Jongste zus

Hajar is de jongste zus van Zohra, de voorzitter van de Belgische vereniging voor weeskinderen. Ze is derdejaars studente orthopedagogie aan de Katholieke Hogeschool Limburg. Op 15 februari is haar stage gestart en die loopt nog tot midden juni. Hajar: “Doel van de stage is de opvoedsters ginds op een

praktische manier te ondersteunen en te begeleiden. Als leidraad gebruik ik daarvoor een kindvolgsysteem, hiermee kunnen de opvoedsters de kinderen observeren en met elkaar de ontwikkeling van elk kind bespreken. Het systeem zelf is al geïntroduceerd door vorige stagiairs, ik ga nu opvolgen en bijsturen.” Over die vorige stagiairs, Bert en Veerle, gaat een ander artikel in deze nieuwsbrief.

Grote zus Zohra: “In het weeshuis waren ze blij te horen dat er dit keer een Marokkaanse stagiair komt. Hajars grote troef is dat ze makkelijker met de opvoedsters kan communiceren.”

Hajar kent ook al een aantal opvoedsters ginds. “Op vakantie in Taroudant ging ik wel eens op bezoek in het weeshuis. Die bezoeken waren voor mij ook de drijfveer om in België orthopedagogie te studeren. Ik hoop nu dat ik met deze stage een echte meerwaarde kan leveren. Tijdens mijn studies heb ik alleszins voldoende achtergronden geleerd en methodieken opgestoken.”

Solidariteitsontbijt

Voor haar vertrek organiseerde Hajar in de moskee van Winterslag een solidariteitsontbijt voor het weeshuis in Taroudant. Doel was geld in te zamelen om ginds iets extra's te kunnen doen voor de weeskinderen. Hajar: “Ik weet nog niet precies wat, dat zien we daar wel. De vorige stagiairs hadden van hun eigen project nog tweehonderd euro over en die krijg ik ook mee. Tof van hun, niet? “

Het ontbijt was een schot in de roos, er waren meer dan zeventig vrouwen op af gekomen.

“Geen tijd voor heimwee”

4

Bert Geerts, de voorganger van Hajar, was vijf maanden aan de slag als stagiair in het weeshuis van Taroudant.

Kindvolgsysteem

Bert Geerts en Veerle Vandewal behaalden vorig jaar hun diploma orthopedagogie aan de Katholieke Hogeschool Limburg. Hun laatstejaarsstage, van begin februari tot halfweg juni 2007 deden ze in Marokko.

Geen heimwee zolang van huis? Bert: “Daar hadden we geen tijd voor. We hadden zoveel te doen dat we niet aan thuis dachten. We waren bezig met dingen in het weeshuis en hebben ook een beetje rondgereisd en ook veel nieuwe mensen leren kennen. In november van 2006 was ik er ook al een week geweest, samen met vier andere studenten van de hogeschool. We deden toen een vormingsproject met de opvoedsters van het weeshuis over een kindvolgsysteem en tijdens onze stage probeerden we dat met de opvoedsters praktisch toe te passen.”

Waarvoor dient een kindvolgsysteem? Bert: “Daarmee kunnen de opvoedsters zien hoe het kind evolueert op verschillende terreinen: cognitief, lichamelijk en emotioneel. Als er dan problemen zijn komen die aan het licht en geeft het systeem ook mogelijke oplossingen. Bij het systeem horen ook teamvergaderingen waar de opvoedsters samen de evolutie van de kinderen bespreken.”

Evolutie

Sloeg het aan? Bert: “Op de vergaderingen met de opvoedsters was wel een evolutie te zien. In het begin keken ze naar mij, ik moest duidelijk zeggen wat er moest gebeuren. Maar later kwamen ze zelf met voorstellen en ideeën.” Zijn ze er nu nog mee bezig? Bert: “Er is zeker wat blijven hangen, ze blijven een aantal vaardigheden gebruiken. Ik denk dat de opvoedsters nu meer reflecteren over problemen en er samen over praten. Vroeger zouden ze het gelaten hebben, nu leren ze meer van elkaar en proberen ze ook meer dingen uit. Ze hebben ook leren vergaderen: iemand neemt notities, iemand zit voor,

iedereen krijgt de ruimte om het woord te nemen.”

Welke taal sprak je met de opvoedsters? Bert: “Frans. Dat ging elke dag beter. In het begin was het moeilijk om over pedagogische kwesties te praten, niet alleen voor mij, ook voor hen. Maar na een tijdje vonden we toch een gemeenschappelijk taal. En na een tijdje begon ik ook steeds meer van hun Arabisch te verstaan. Hier en daar pikte ik woordjes op en dat kan helpen om de situatie beter in te schatten.”

Milieu

Bert was ook buiten het weeshuis actief, in een plaatselijke milieuvereniging met de naam Randana. Doel van de vereniging is kinderen op school milieubewustzijn bij te brengen. Bert: “Daar moet je beginnen. Een volwassene die al dertig jaar rommel op straat gooit kan je dat niet meer afleren. Kinderen wel, de vereniging pakt het speelsgewijs op. Samen met een groep straatkinderen hebben we vuilbakken gehangen in Taroudant. Die straatkinderen komen samen in een opvangcentrum waar ze zich kunnen wassen en waar ze ook vorming krijgen. Met deze actie kwamen de straatkinderen op een positieve manier in beeld. We zijn begonnen met 24 vuilbakken en nu is het aan het stadsbestuur om dat aantal nog uit te breiden. Ook de kinderen van het weeshuis waren bij dit project betrokken.”

Kinderboerderij

Bert en Veerle hadden ook een eigen project in het weeshuis, een mini kinderboerderijtje met kippen, konijnen en eenden. De kosten betaalden ze met geld dat ze verdiend hadden met een benefiet op school, kort voor hun vertrek. Bert: “Alle huisjes werken er aan mee, om de beurt zijn ze telkens voor een week verantwoordelijk voor eten en drinken en onderhoud. Die week krijgen ze ook de eieren. De opvoedsters waren tevreden en de kinderen waren enthousiast. Ze kenden geen dieren, alleen als ze dood aan de haak hingen bij de slager.”

Handicap

Bert was tijdens zijn stage bijzonder bekommerd voor de zes kinderen met een mentale handicap die in een eigen huisje wonen in het weeshuis. “Er is een mentaliteitswijziging nodig, in Marokko zien ze de mogelijkheden van deze kinderen niet. Ze vonden het raar dat ik er veel naar toe ging en

ze ook mee naar buiten nam om te gaan wandelen in de stad. Ik vind dat die kinderen meer begeleiding moeten krijgen. Ze worden ook echt apart gehouden, als er een feestje is in het weeshuis of als er belangrijk bezoek komt, mogen ze er nooit bij zijn.”

Toekomst

Bert vraagt zich ook af hoe het moet als de kinderen ouder worden. Nu zijn de oudsten vijftien. “Gaan ze nog respect hebben voor de opvoedsters? En wat als ze achttien zijn en het weeshuis moeten verlaten. Gaan ze de echte wereld aankunnen? Gaan ze niet op straat belanden? Misschien mogen ze niet helemaal losgelaten worden en moeten ze ook dan nog een tijdje gevolgd en begeleid worden. Nu wordt het wel tijd om ze hierop voor te bereiden en ze helpen die grote stap te zetten.”

Tijdens hun stage maakten Bert en Veerle tijd voor uitstapjes met de weeskinderen.

KORTE BERICHT

Nieuwe naam, nieuw bestuur

Onze vereniging heet nu niet meer *Belgische Stichting voor Weeskinderen in Marokko* maar wel *Belgische Vereniging voor Weeskinderen in Marokko*. De term 'stichting' mochten we volgens de nieuwe wet op de vzw's niet meer gebruiken.

Sinds eind 2007 heeft onze vereniging ook een nieuw bestuur. Zohra blijft voorzitter. Penningmaster wordt Walter Wellens uit Grimbergen en secretaris is Dirk Janssen uit Overpelt. Andere bestuursleden zijn: Aicha Berzzak uit Opglabbeek, Rachida Nait Oufakir uit Genk, Inge Vandebek uit Zonhoven en Anita Faucompret uit Grimbergen.

WAT DOET ONZE STICHTING?

Weeskinderen in Marokko groeien niet op in optimale omstandigheden: grote groepen, gemeenschappelijke slaapzalen. In het weeshuis in Taroudant is er nu een andere aanpak, er worden kleinere huisjes gebouwd waar telkens zes weeskinderen samenwonen met twee opvoedsters. Zo krijgen de kinderen meer geborgenheid en affectie en voelen ze zich verbonden. Een echte thuis, waar ze blijven tot ze achttien zijn.

Hoe kunt u ons helpen?

Voor het weeshuis in Taroudant hebben we nu voldoende peters en meters om de huisjes daar goed te laten draaien. Maar we willen nu ook in andere weeshuizen in Marokko deze aanpak lanceren en om dat te financieren **zoeken wij peters en meters** die elke maand een vast bedrag willen storten. De grootte van dat bedrag kiest u zelf, maar voor onze stichting is het wel belangrijk dat we er een voor een langere periode op kunnen rekenen.

Wat krijgt u daar voor terug?

- U weet dat u concrete hulp verleent, uw gift komt volledig ten goede aan de

huisvesting en opvoeding van de weeskinderen, er wordt geen geld afgehouden voor organisatiekosten want onze vereniging draait volledig op vrijwilligers.

- U kan het weeshuis bezoeken, elk jaar maakt onze vereniging een inleefreis naar de prachtige stad Taroudant en omgeving.
- U krijgt een belastingvoordeel, elk jaar wordt u een fiscaal attest opgestuurd door onze partner, het Vlaams Internationaal Centrum. De daadwerkelijke kosten van uw bijdrage zijn daardoor nog een stuk kleiner.

Voor u is het een kleine inspanning die u nauwelijks merkt, voor de kinderen van het weeshuis is het een groot verschil.

Contact: Zohra Nait Oufakir, Komveld 19, 3770 Riemst, telefoon: 012/45 77 39

Vul het formulier hieronder in en bezorg het ons. Wij regelen het dan verder met uw bank. Als u wilt stoppen met de doorlopende opdracht meldt u dat gewoon aan uw bank.

Doorlopende opdracht

Naam, voornaam:

Adres:

Telefoon:

geef opdracht om vanaf .../... .. tot herroeping maandelijks over te maken via het debet van mijn rekening nummer

bij (naam en adres bank)

.....

het bedrag van euro

ten gunste van rekening 733-0166930-23 van Weeskinderen Taroudant Marokko.

Datum en handtekening